

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolebladet.

Østersøgades Gymnasium.

Nr. 5

14. Marts 1914.

3. Aarg

„Den Første“.

For de fleste af jer er „den Første“ naturligvis en Glædens Dag, thi paa den Dag har I ialt Fald Penge, selv om det maaske ogsaa er den eneste. Men Ak! — for os er det ganske anderledes. For os er „den Første“ en grusom Dag; thi da kommer Kreditorerne saasom Bogtrykkeren, Reproduktøren, Journalister o. s. v. og kræver deres Penge. Men vi har ingen Penge at betale med, men derimod en stor Stabel usolgte Blade. Da Kreditorerne imidlertid ikke vil modtage disse i Stedet for Penge, tør vi ikke lukke op af Frygt for at blive slaaet ihjel. Men følgelig har vi ikke et Øjeblik Ro den Dag; thi der en uafsladelig Kimen med Klokken og Buldren paa Døren. Allerede nu er vi begyndt at frygte for 1. April, og vi vil derfor bede jer om at hjælpe os med at faa denne Dag til at forløbe saa nogenlunde roligt, hvilket kan gøres ved at tegne Abonnement for April-Kvartal, I faar da Resten af dette Kvartal gratis.

En Redaktørs Hjertesuk.

Forleden, – det var Søndag Morgen,
Jeg var i saa daarligt – Humør,
Thi tynget jeg var af Sorgen,
Med vort Blad var der sket en Malheur;
Om Lørdagen havde der været
En vred Kreditor ved min Dør,
Han havde sig frygtlig besværet,
Sligt var ej passeret mig før.

Jeg maatte ha'e Luft for min Kvide,
Maatte bort fra den trange Mur,
Det er, som man bedre kan stride,
Naar man er i den frie Natur;
Jeg gik langs med Sortedammen,
Der gaar man lidt mere i Ro;
Med min Medredaktør traf jeg sammen,
Vi sympatiserer, vi to.

Det var som om Morgenluften,
Den lavede Sindet lidt op,
Vi fangede snart Fornuften
Og satte for Mismodet Stop,
Vi maatte jo dog spekulere,
Paa hvordan vi heldigst med Gavn
Kunde handle og operere,
Og saa klare Skuden i Havn.

Der var Gæld, da vi overtog Bladet,
Ja, forholdsvis ikke saa lidt,
Og desværre da vi kom til Fadet,
Blev det yderligere skidt;
Nu ligger vi der med Smerten,
Og ved hverken ud eller ind,
Vi skylder for Trykkersvæerten;
Og ingen Penge gaar ind.

Naar blot der var godt med Annoncer,
Og Bladet blev købt af hver Dreng,
Men nu er det nærmest Renoncer,
Som fylder Bagsiden iflæng.
„Reklame“ er Tiden Løsen,
Det hører vi alle hver Dag,
Men hos os er en underlig Sløsen,
Kun faa søger Plads paa vor Bag.

Vi er dog de ansvarshavende
En Slag Garanter — vi to,
Men det er jer andre saa ravende
Ligegyldigt — min Tro;
I kigger vel nok Bladet efter,
Men for jer er det altsammen Leg,
Men vi — de bærende Kræfter,
Vore Sorger bekymrer jer ej.

Saaledes maa ej det forblive,
Det kan I vel sagtens forstaa,
I Bladet skal holde i Live
Med Bidrag fra store og smaa.
Kom alle med gode Artikler,
Bring Stof og Annoncer herhid!
Saa Bladet sig stadig udvikler
Og klarer sig godt til hver Tid.

C- og C.

Indsætning af Græsk og Latin i Ligning (I) [Nr. 3.]

At man læser Græsk og Latin baade for at komme i Besiddelse af klassisk Dannelse og af praktiske Grunde (Theologer f. Eks.), tænker jeg, at I alle ved, men derimod tror jeg næppe, at der er mange af jer, der har tænkt over, hvilken anden Betydning det kan have for jer. Jeg vil i det følgende forsøge at vise jer lidt deraf.

Man kan ikke have lært Græsk og Latin ret længe, før man begynder at forstaa hvilken mægtig Forskel, der er paa de forskellige tempi og modi, man kommer derved ogsaa til bedre at kunne se Forskellen paa rigtigt og urigtigt og paa sandt og falsk. Da man, naar Talen er om Græsk og Latin, altid maa gøre sig nøje rede for hvert Bogstav, faar man efter kort Tids Læsning af Græsk og Latin Øjet op for, hvor godt det er altid at være sikker i sin Sag, saa at man ikke kommer med Beskyldninger, Paastande o. l., som man ikke er sikre paa passer. Det er dog væsentlig Stilene og Versionerne, der skal udvikle jer, og det er derfor nødvendigt, at I selv skriver disse, og at I ikke lader jer nøje, med at aflevere et Kopi af en Kammerats Stil. Skriver man dem selv, vil man hurtigt lære at tænke og arbejde paa egen Haand. Og er man først begyndt, saa er det slet ikke kedeligt at skrive Versioner, — tværtimod — jeg ved af Erfaring, at det kan være lige saa ærgerligt, at blive afbrudt midt i en Romans mest spændende Kapitel. — Jeg skal ganske vist indrømme, at der ikke er saa meget ved at skrive en Stil eller en Version, hvori der slet intet er at finde ud af, men hvor man blot skal slaa nogle Gloser op, og saa er man færdig. Derimod er det overmaade interessant at finde ud af en Sætning, der ved første Øjekast ser helt umulig ud, men som, naar man har brugt Leksikonet og spekuleret en 4-5 Timer, pludselig viser sig at være „pærelet“, bare man forstaar det. Det kan naturligvis være ærgerligt, naar det af og til sker, at man til Trods for flere Timers Arbejde, dog ikke finder ud af det; men den Tid er dog ikke, som mange tror, spildt; thi naar Læreren saa den næste Dag fortæller, hvorledes man skulde oversætte Stedet, saa har man lært omtrent lige saa meget deraf, som hvis man selv havde fundet ud af det. Mange vil maaske synes, at det er dumt at „spilde“ saa lang Tid paa een „sølle“ Sætning „til ingen Nytte“, men det er ikke „til ingen Nytte“, det er til megen Nytte og Lønnen er stor; thi naar man endelig har fundet ud af et vanskeligt Punkt, er man omtrent lige saa glad og fornøjet, som hvis man havde gjort en eller anden Opfindelse, og saa lærer man en hel Mængde Latin derved, men først og sidst lærer man at tænke

og arbejde selvstændigt. Men det er ikke alene selve Oversættelsen, men ogsaa dens Indskrivning man kan lære noget af, thi en klassisk Opgave skal være smuk og klassisk indført, — ja egentlig burde det være saaledes, at en saadan gør omtrent samme Indtryk som et græsk Kunstværk, og ved at beflitte sig derpaa faar man sin Ordens- og Skønhedssans stærkt udviklet.

I kan nu sige at Græsk og Latin er kedelige og „tørre“ Fag, lige saa galt I vil, jeg holder dog paa at det er interessante og lærerige Fag, og at Grunden til, at de forekommer saa mange af jer at være kedelige og virke lighedsfjerne er, at I ikke hører efter i Timerne, og at I ikke selv skriver jeres Stile.

Paul Klassiker.

En Henstilling.

Det er for galt.

Det er virkelig en Skandale, at der i sidste Nummer af „Skolebladet“ findes o. 30 (trediv) Tegnsætningsfejl. Derfor tillader jeg mig at anmode den ærede Redaktion, om at sørge for, at der i hvert Fald hveranden Gang bliver læst lidt bedre Korrektur paa Bladet. Og ikke blot maa Tegnsætningen forbedres, men Udtryk som: „ikke tilstrækkelig nok“ (S. 27), „saa vidt vi formoder“ (S. 29), „Artikler kun beskrevet paa den ene Side“ (S. 30) og „holde fast ved de spørgende Øjne“ (S. 31), maa undgaas.

Ærbødigst
Paul.

Vi er meget skamfulde og skal nok se at forbedre os.

Red.

PAUL PAULSEN
CYCLER OG MOTORCYCLER
ØSTERSØGADE 98. TELF. ØBRO 1733.

Skak.

Fredag den 6. Marts var der, som det vel er Lærerne bekendt, en lille Skaksammenkomst i 2. G.'s Klasseværelse. Man skulde nemlig inden Kampen med Hr. Høeg, kende lidt til de enkelte Spilleres Færdighed udi dette ædle Spil.

Den spændende Skakkamp.

Forleden Dag, Onsdag, stod Slaget i Gymnastiksalen. Kl. 7 Aften var Spillerne næsten alle kommet, og Tilskuerne strømmede til i Mængde. Kl. 7,16 trak Hr. Høeg sit første Træk og gik i Begyndelsen hurtig rundt fra Bræt til Bræt og var i glimrende Humør. Desværre maatte Spillerne flere Gange afbryde deres Tankegang for at dysse de glade Tilskuere til Ro. Allerede en god $\frac{1}{2}$ Time efter Spillet Begyndelse blev den første gjort fint mat; 8,10 var den næste færdig og i Løbet af en Time var 3 til mat. Disse 5 var alle fra 2 G. og maatte nu gaa og se paa, at Spillere fra 3 og 4 M endnu holdt Stand mod den overlegne Modstander. Stemningen var nu trykkende; fortvivlet sad vi og understøttede vore anstrængte Hoveder med de af Sved dryppende Hænder.

Hr. Høeg begyndte at blive varm, men dummede sig endnu ikke. Da kom der nogle sejrskylde Minutter for Hr. Høeg; 3 gode Spillere faldt med et Minuts Mellemrum, og Spillernes Antal var Kl. 10,15 kun 4; 10,17 gik vort Haab og nu var al! tabt. 10,26 trak Hr. Høeg sit sidste sejrrige Træk og blev hilset med Klap af de jublende Tilskuere og af de flade Spillere.

I maa endelig ikke tro, at vi ikke blev opmuntret; Frk. Skouboe lovede et Lønmeskakspil til den, der først gjorde Hr. Høeg mat, men da dette var usandsynligt, lovede Pastor Hansen, der gav os Kager, et Spil til den, der holdt længst ud.

Vi var i alt 15 i Kampen, og Hr. Høeg fik alle de maaede Points, saa vi fik ingen Kaffe med Smørkager til — desværre. Vi haaber næste Gang Hr. Høeg udfordrer os, at kunne vinde i det mindste nogle faa Spil, dertil vil Hr. Høeg selv hjælpe os thi vi har faaet Tilladelse til at danne en Skakforening her paa Skolen med en Spilleaften hver Uge. Deltagere til Foreningen kan være fra Mellemskolen og Gymnasiet og kan fra i Dag indmeldes hos Ousten og Red. 2. G. 25 Øre i Indmeldelsespenge og 10 Øre om Maaneden. Vi haaber, der maa blive god Tilslutning til denne, da der efter Hr. Høegs Udtalelser var flere gode Spillere fra 3. og 4. M., der nok kan blive til noget stort ved Træning. *En af de slagne Spillere.*

Alle Slags Selskabsspil

(Skakbrikker. Københavns Skakforenings Model).

Carl Bencke

Gothersgade 133.

Telf. Byen 3329.

Den sønderjyske Fest.

Den 28. Febr. afholdt „Skamlingsstøtten“ sit første større Møde i den nye Gymnastiksal. Allerede Kl. 8 var omtrent alle Siddepladserne optaget og da Mødet begyndte Kl. 8¹/₄ var Salen stuvende fuld.

Efter at Willadsen fra 1 G. havde budt Velkommen og takket Provst Fenger, Premierløjtnant Beyer og Hr. Dallerup, fordi de havde været saa elskværdige at komme og assistere og derved hæve Festens Stemning, tog Holmens Provst lic. theol. Fenger Ordet. Provsten talte om de Indtryk, Krigens Dage havde gjort paa ham.

Derefter læste Hr. Dallerup „Den sorte Kokarde“ af Valdemar Rørdam og „Sven Due“ af Runeberg op. Til Slut talte Hr. Premierløjtnant Beyer.

Mødet sluttede med, at Bladet „Skamlingsstøtten“s Redaktør Hr. B. Damm endnu en Gang takkede de 3 Herrer og gjorde Folk opmærksom paa, at det ny Nummer blev solgt ved Udgangen.

Kl. 10¹/₄ var Mødet forbi, og man gik hver til sit i en udmærket Stemning. *Snapop.*

Handels Lærling.

Hvis en af Skolens Elever har Lyst til at komme til Handelen bliver der en Plads ledig til *1. Maj* i en større en gros Forretning. Vedkommende skal begynde paa Kontoret og kommer saa paa Lageret for at faa Varekundskab, han bedes henvende sig til *Bladets Redaktion.*

== Klaverundervisning ==

Undervisning i Klaverspil (60 Øre Timen) samt Hjælp til Lektuelæsning tilbydes af en ung Pige med god Realeksamen

Frk. Karen Søndenbroe

Vennemindevej 2.

Tlf. Strand 23 x.

Spejderudstyr

Studenterhuer

Lommelamper

Herreekvipering

Barbermaskiner

Carl Lønberg, Gothersgade 115, K. F. U. M.

1,6 SORTE DVÆRGHØNS

billigt til Salgs, snarest Henvendelse til Red.

Redigeret af Svend A. Ramlau og Johannes Nyholm, Østerbrog. 150.

CHR. HJØRRESEN
J. E. OHLSENSGÅDE 17
KØBENHAVN Ø.